

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Landstinget. № 29.

Tiende Session.

18de Møde.

Mandagen den 26de October.

(Fortsat.)

Justitsministeren (forts.): Dertil kommer, at man, som jeg bemærkede, ikke kan hente Exempler fra Huusmoderens Stilling. Hun har nemlig, saalænge hendes Mand lever, ingen Raadighed over Boet; hun er jo fuldkommen umyndig. Den ærede Ordfører udtalte sig gjentagende om den Udvikling af Charakteren, som Indrømmelsen af Fuldmyndighed vil bevirke. Jeg har erkjendt Vægten af dette Argument, men det forekommer mig, at denne Indrømmelse kommer for pludseligt; en Overgangsperiode vil, som allerede bemærket, være nødvendig. Af denne Grund vil jeg heller ikke kunne tiltræde den ærede Ordførers Indrømmelse, at, hvis Ministriet vilde gaae ind paa den Forandring i Loven, at Mindreaarigheds-Tidsrummet ganske bortfalder, vilde Udvalget Intet have dertil. Jeg kan ikke gaae ind paa, at denne Mindreaarighedsperiode mellem det 18de og 25de Aar bortfalder; thi jeg anseer netop en saadan for en god Skole for den ugifte Kvinde, forinden hun erholder den fuldstændige Myndighed. Jeg kan ikke erkjende og har ikke Erfaring for, at Bærger eller Curatorer have givet Anledning til, at Umyndiges Formue er bleven tilsat; ialfald har det kun været yderst sjeldne Tilfælde, som jeg ikke kan lægge Vægt paa. Ere Umyndiges Midler gaaede tabte, saaledes som det for endeel Aar siden ikke var sjeldent, saa var det ikke en Følge af Mangel paa Tilsyn fra Bærgens eller Curatorens Side, men en Følge af Tids-

omstændighederne, hvorover Ingen var eller kunde være Herre. Det er jo ogsaa almindelig bekjendt, at det var ikke blot Umyndiges Formue, der gik tabt ved Tidsomstændighederne, men ogsaa myndige Mænds. Iøvrigt forekommer det mig, at min Anskuelse af Sagen ikke er saameget fiern fra det ærede Udvalgs. Ogsaa jeg holder for, at den Tid vil komme, og at den maaskee ikke er meget fiern, da der vil være Anledning til at indrømme ugifte Kvinder Fuldmyndighed; men det forekommer mig, at, skal man indrømme Fuldmyndighed strax uden nogen Overgangsperiode, saa bør der for det Første bestemmes en vis Tid, fra hvilken Loven skal træde i Kraft, og dernæst bør der i Loven optages en Bestemmelse, hvorved Afgangen lettes Kvinderne til at give Slip paa den fuldstændige Myndighed, som Loven ellers indrømmer. Med disse Forandringer vilde jeg ikke have saa megen Betænkelse ved at tiltræde Loven. Min Modstand er derfor ikke ubetinget; jeg vil erklære mig villig til at tiltræde Loven med visse Modificationer, som efter min Opfattelse ikke have nogen væsentlig Betydning med Hensyn til Lovens Virksomhed i det Hele. — Den ærede 5te Landstingsmand for 9de Kreds (Dahl) har udtalt sig, som om jeg havde talt om Fuldmyndighedsbevillinger til ugifte Kvinder; efter den Erfaring, jeg har, og som dog gaaer 30 Aar tilbage, er der kun meddeelt een eneste saadan Bevilling; hvad jeg talte om for, var ikke Fuldmyndighedsbevillinger, men Mindreaarighedsbevillinger, Bevillinger til at være myndig under Curator, og jeg sagde, at disse ere langt fra saa hyppige, som man efter den Trang, der ifølge de her saldne Udtalelser skulde antages at være tilstede, maatte vente,